پاورقی

۱۷۴ خاطرات ۴۵۳ روز حضور در کاخ سفید

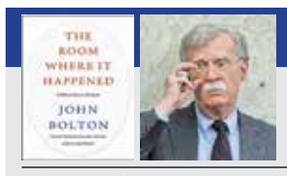

اتاقی که در آنجا اتفاق افتاد

جان بولتون / مشاور امنیت ملی سابق ترامپ / مترجمان: مسعود میرزایی و بهجت عباسی

ارائه طرح برای حل معضل مهاجران

ترامپ به نیلسن اشاره کرد و گفت: «شما مسئول حفظ و حراست از امنیت مرزها هستید» و بعد با اشاره به پمپئو افزود: «شما دخالتی نداشته باشید.» این اظهارات کاملاً مغایر با چیزی بود که ترامپ روز شنبه به کوشنر گفته بود و بر اساس آن مرا قانع کرده بود که تا حدی دخالت بیشتری در این موضوع داشته باشم. مکالمات بین ترامپ و نیلسن ادامه یافت و در یک آن، پمپئو زیر لب به من گفت «ما چرا اینجا هستیم؟» سوال خوبی بود. باید راهی برای خروج از این شرایط فاجعه بار پیدا می‌کردیم، قبل از این که ترامپ ما را هم به خاطر شکست سیاست مرزی مقصر بداند! البته به گفته کوشنر، ترامپ در همین آخرین مواجهه اش با نیلسن قانع شده بود که من باید اداره مسائل مهاجرتی را برعهده بگیرم. کوشنر گفت: «کریستین (نیلسن) از نظر روانی توانایی انجام این مسئولیت را ندارد.» دو روز بعد ترامپ به خود من گفت: «شما مسئولیت حفظ و حراست از امنیت مرزهای جنوبی را برعهده بگیرید. او (نیلسن) هر فرصتی را که دادیم هدر داد. بسیار ضعیف است.» ترامپ می‌خواست وضعیت اضطراری ملی اعلام کند و اخیراً با جان ایزنبرگ وکیل کاخ سفید نیز درباره آن صحبت کرده بود. ترامپ گفت: «شما اختیار تام دارید. اولویت اول ما، مرزهای جنوبی است. من و تو این کار را انجام می‌دهیم. تو رئیس خفنی هستی.» چند ساعت بعد در حالی که فقط من و کِلی در اتاق بیضی بودیم، ترامپ گفت: «به جان (بولتون) گفتم کنترل مرزها را در اختیار بگیرد.» موضوع داشت جدی‌تر می‌شد. تصمیم گرفتم روندهای مورد نیاز برای کنترل مسأله مهاجرت غیرقانونی را برای ترامپ توضیح دهم. اگر با آن موافقت می‌کرد، به این موضوع ورود می‌کردم، اگر نه، کارهای زیاد دیگری برای انجام دادن داشتم.

پیش نویس یک «طرح» یک صفحه‌ای را تهیه کردم که شامل اجازه به وزارت خارجه برای ایفای نقش اصلی در مذاکرات بین‌المللی، بازنویسی همه مقررات مربوطه در وزارتخانه‌های دادگستری و امنیت داخلی، پیشنهاد مقرراتی کاملاً جدید درباره این موضوع، اعطای مجوز سیاست گذاری به شورای امنیت ملی، جایگزین کردن نیلسن و سشنز و برخی موارد دیگر بود. طرح من فقط برای یک مخاطب نوشته شده بود اما من پیش‌نویس آن را به پمپئو، میلر، کوشنر، ایزنبرگ و تنی چند از مقامات دادم که با کلیات آن موافقت کردند. همزمان، موضوع کاروان مهاجران غیرقانونی که به سوی امریکا راه افتاده بودند، روی اعصاب همه بود. ترامپ در توئیت‌هایش، خواستار تهیه پیش‌نویس دستورات اجرایی درباره بستن مرزها شد؛ موضوعی که فضای کاخ سفید را بیش از پیش متشنج کرد. صبح روز ۱۸ اکتبر، من و پمپئو در دفتر من مشغول صحبت کردن درباره مسائل مربوط به جمال خاشقچی روزنامه‌نگار ناراضی سعودی (که در کنسولگری عربستان در استانبول به قتل رسید) بودیم که کِلی از هر دوی ما خواست به دفترش برویم. در آنجا جلسه بزرگی (شاید با حضور ۱۵ نفر) با موضوع مرز مکزیک در حال برگزاری بود. وقتی من و پمپئو وارد شدیم، کِلی جمع‌بندی‌ای از بحث‌های مطرح شده ارائه داد و از نیلسن خواست طرح خود را ارائه دهد. طرح نیلسن شامل درخواست از کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل برای اعطای تسهیلات تعیین صلاحیت مهاجران در مرز گواتمالا- مکزیک بود. براساس این طرح، دفتر کمیساریای عالی، پناهجویان قانونی را که می‌توانستند وارد امریکا (یا کشور دیگری) شوند از آن‌هایی که صلاحیت ورود نداشتند و باید به کشور مبدأ باز می‌گشتند جدا می‌کرد. کِلی نظر پمپئو را درباره این طرح پرسید و پمپئو به کندی پاسخ داد که نشان می‌داد احتمالاً اطلاع اندکی درباره طرح نیلسن دارد. من وسط حرفش پریدم (و پمپئو نیز با خرسندی پا پس کشید) تا بگویم کمیساریای عالی نقشی در این نوع فرآیند تفکیک مهاجران در مرز گواتمالا نداشت؛ این سازمان به دلیل مسائل دیگری از جمله بحران مهاجران ونزوئلا از نظر بودجه و پرسنل تحت فشار قرار دارد؛ در هر صورت امریکا نباید تصمیم‌گیری درباره ورود مهاجران به این کشور را به سازمان ملل واگذار کند. نیلسن توانایی پاسخ دادن به این نکات را نداشت. به همین دلیل در حالی که او به دنبال یافتن پاسخ بود، من به توضیح درباره نقش کمیساریای عالی در امور مهاجران ادامه دادم.

کِلی پرسید: «خب جان، تو چه طرحی داری؟» البته طرح من چیزی نبود که بخواهم در جلسه‌ای که به اندازه یک استادیوم آدم در آن حضور داشتند و هنوز به رؤیت ترامپ نرسیده بود، ارائه دهم. فقط در پاسخ گفتم: «بله من هم طرح دارم که او (ترامپ) از من خواسته است و من درباره این طرح با او صحبت خواهم کرد.» این حرف من باعث شد نیلسن با عصبانیت پشتش را به من بکند و بگوید: «اوه!»، یا چیزی شبیه این. گفتم: «دقیقاً به همین دلیل است که می‌خواهم به تنهایی با رئیس جمهوری ملاقات کنم.»

نیویورک تایمز (امریکا):

حمله به ساختمان کنگره امریکا نه تنها واقعه‌ای ناگوار برای دموکراسی این کشور بود که تبعات جهانی نیز دارد. نگاهی به رسانه‌های راست افراطی در اروپا و مقالاتی که نوشته می‌شود، نشان می‌دهد، این واقعه باعث شادمانی تمامی احزاب راست افراطی در سراسر جهان شده است.

لیبراسیون (فرانسه):

بیمارستان‌های فرانسه و بویژه بخش‌های احیا با موجی بی‌وقفه از بیماران کرونایی روبه‌رو هستند که در بستر مرگ هستند. هیچ کاهشی نیز در روند ابتلا به کرونا در فرانسه دیده نمی‌شود. دولت نیز هنوز نتوانسته کاری برای پایان کرونا در فرانسه انجام دهد و تنها قائل به افزایش محدودیت‌ها است.

هشت صبح (افغانستان):

طالبان با آنکه در حال مذاکره هستند، دست از طرح تهدیدهای لفظی برنداشته‌اند و همچنان در حال کار روی طرح حملات بهاره خود هستند. آنان همین چند روز پیش نیز در جلسه ای خطاب به یکی از چهره‌های سیاسی مهم گفته بودند که می‌توانستند، مدت‌ها قبل برخی سیاستمداران را حذف کنند.

رئیس جمهوری جدید امریکا نباید اشتباه ترامپ را تکرار کند

بایدن در آزمون سخت چین

خاویر سولانا/
مسئول سابق سیاست خارجی اروپا
اوژنیو برگولات/
سفیر سابق اسپانیا در چین
مترجم: بنفشه غلامی

AFP

روزی که زمان تعیین میراث سیاست خارجی دولت «جو بایدن» فرا برسد، شاهد یک متغیر بسیار معنادار خواهیم بود: رابطه با چین. امروزه رقابت بین چین و امریکا به مهمترین مساله ژئواستراتژیک جهانی تبدیل شده است. هم پکن و هم واشنگتن با وجود رقابت آشکاری که بین آنها وجود دارد، باید سعی کنند درک متقابلی از شرایط یکدیگر داشته باشند.

در این بین به نظر می رسد، «بایدن» نسبت به سلف خود، توانایی بیشتری در این کار داشته باشد که امر مهمی است. زیرا صلح و رفاه جهانی در قرن بیست و یکم به همین مسأله بستگی دارد. همکاری امریکا و چین برای حل بحران های جهانی؛ از خطر پنهان هولوکاست هسته ای گرفته تا تغییرات جوی و تروریسم و گسترش سلاح های کشتار جمعی و یا پاندمی ها، یک مسأله ضروری است. همان طور که رقابت بین آنها در مسائل مختلف اجتناب ناپذیر است. اما چگونه می توان بین این رقابت ها و همکاری ها تعادل و توازن برقرار کرد؟

برای اینکه چنین روابط در هم تنیده و متضادی به خوبی کار کند، تنها راه این است که هر دو طرف به جای تحمیل خواسته های خود روی قوانینی که هر دو نسبت به آنها اجماع و اتفاق نظر دارند، متمرکز شوند. یکی از نخستین این همکاری ها، کار روی کانال های ارتباطی چند جانبه ای است که می تواند باعث احیای سازمان تجارت جهانی و یا سازمان بهداشت جهانی شود. دومین اولویت مهم نیز می تواند ایجاد هنجارهای درست در فضای مجازی و مشارکت در مبارزه با سرقت‌های اطلاعاتی الکترونیکی و ... باشد.

روابطی که بر اساس همکاری و رقابت بنا شود، می تواند از رویارویی های آشکار، همانند آنچه که در دوره ترامپ شاهد بودیم، جلوگیری کند. ترامپ با طرح خطر چین، باعث به راه افتادن جنگ تجاری و فناوری با چین شد و کاملاً طبیعی بود که دولت چین نیز به مقابله با این مسائل برخیزد. در آن زمان وضعیت روابط امریکا و چین طوری پیش رفت که در نهایت صد متخصص برجسته امریکایی در حوزه‌های سیاست خارجی و امنیت بین‌المللی در نامه‌ای سرگشاده، مراتب نگرانی خود را اعلام کردند. دو نفر از کسانی که در این خصوص مقالاتی نوشتند، «جیک سالیوان» که اکنون مشاور امنیت ملی بایدن است و «کرت ام کمپبل» که از سوی بایدن به عنوان هماهنگ کننده کاخ سفید برای هند و اقیانوس آرام درنظر گرفته شده است، بودند.

خطری که اکنون در این حوزه وجود دارد، درست مشابه آن چیزی است که سال ۱۹۶۳ رخ داد و «جان اف کندی»، تنها ۵ ماه قبل از مرگ خود، با دیدن وضعیت بحران موشکی کوبا از مصالحه با اتحاد جماهیر شوروی سخن گفت. در مورد چین نیز «هنری کیسینجر» سال ۲۰۱۱ در کتاب خود، به جزئیات روابط چین وامریکا در نیم قرن پیش پرداخت ودر آن نوشت که چگونه سال ۱۹۷۲ وقتی «ریچارد نیکسون» برای اولین بار به چین سفر کرد، به نخست وزیر وقت چین گفت: «ما می دانیم شما عمیقاً به اصول خود باور دارید. ما نیز همانند شما به اصول خود پایبندیم. پس همان طور که از شما نمی خواهیم اصول خود را کنار بگذارید، از شما هم می خواهیم که نخواهید ما هم اصول خود را کنار بگذاریم و مصالحه کنیم.»

اکنون نیز «بایدن» می داند که مجبور کردن سایر کشورها برای اینکه بین امریکا و چین یکی را انتخاب کنند -همان کاری که ترامپ اغلب سعی می کرد، انجام دهد- نتیجه ای زیان‌بار خواهد داشت. زیرا در عصر کنونی اغلب کشورها در شرایطی هستند که چه از نظر اقتصادی و چه امنیتی نیازمند هر دو کشور چین و امریکا هستند و از همین رو ترجیح می دهند خود را از اختلافات بین این دو دور نگه دارند و ببینند چگونه می توانند خود را با این شرایط وفق دهند.

همسایگان چین در آسیا- پاسیفیک، هرچند امیدوارند امریکا حضور منطقه‌ای خود در جوار آنها را حفظ کند، اما اخیراً با چین توافقی اقتصادی امضا کردند که بسیار مهم است و بزرگترین توافق تجارت آزاد در جهان از نظر جمعیت و میزان تولید ناخالص داخلی محسوب می شود. ضمن اینکه این پیمان اولین پیمانی است که در چنین حد و اندازه ای با مشارکت همزمان چین، ژاپن و کره جنوبی امضا می شود. علاوه بر این در قاره سبز نیز اتحادیه اروپا طرح بلندپروازانه ای را برای همکاری با بایدن آماده کرده است که در آن بر استقلال استراتژیک اروپا تأکید شده است. اروپا در حالی این طرح را تدوین کرده که چند هفته پیش در اواخر سال ۲۰۲۰ کمیسیون اروپا یک توافق جامع سرمایه گذاری نیز با چین به امضا رسانده بود.

روابط امریکا و چین آنقدر مهم است که براحتی نمی توان آن را به نابودی کشاند. زیرا از آنجا که تخریب این روابط می تواند خطرات غیر قابل قبولی برای نه فقط دو کشور که سراسر جهان به وجود آورد، هم پکن و هم واشنگتن باید از فرصتی که اکنون فراهم آمده استفاده کنند تا روابط خود را بر چارچوبی جدید استوار سازند؛ چارچوبی که ضامن یک همزیستی مسالمت آمیز باشد که امید می رود بایدن و تیمش به آن دست یابند و تعادل خوبی را که مبتنی بر اصول و واقعیت های هر دو کشور باشد، به دست آورند. این آزمونی حساس و تعیین کننده است که به نظر می رسد، دولت بایدن قابلیت آن را داشته باشد که بتواند از پس آن برآید.

منبع: ProjectSyndicate

۱۰ سال پس از خروش بهار عربی در مصر

آفریقا

تداوم اقتدار؛ ناامیدی مردم

زهره صفاری/ در دهمین سالروز خروش مردمی مصر برای رهایی از دیکتاتوری «حسنی مبارک»، وضعیت نابسامان زندانیان در زندان‌های این کشور، اعتراض سازمان عفو بین‌الملل و نهادهای حقوق بشری را در پی داشته است.

به گزارش شبکه خبری «الجزیره»، بنا بر گزارش سازمان عفو بین‌الملل که در دهمین سالروز بهار عربی مصر منتشر شده است هزاران نفر در زندان‌های شلوغ و پرجمعیت این کشور محبوس شده‌اند. در برخی زندان‌ها، زندانیان تنها به اندازه یک کاشی یک مترمربعی فضا برای استراحت دارند، این در حالی است که اکثر زندان‌ها تاریک بوده و نه تنها سیستم تهویه مناسبی ندارند، بلکه سرویس‌های بهداشتی محدود و غذای زندانیان ناسالم گزارش شده است. بواقع بررسی وضعیت ۶۷ زندانی در بازه زمانی فوریه تا نوامبر سال گذشته که دست کم ۱۱ نفر آنها نیز جان باخته‌اند، نهادهای حقوق بشری را به صحنه کشانده است.

«فیلیپ لوتر»، مدیر بخش شمال آفریقا عفو بین‌الملل معتقد است: «مقامات زندان‌ها بی توجه به وضعیت سلامت و مرگ و زندگی زندانیان، آنها را در زندان‌های پرجمعیت نگه می‌دارند. این وضعیت گاهی برای مدافعان حقوق بشر، زندانیان سیاسی و دیگر مخالفان دولت وخیم تر نیز هست و به نوعی برای شکنجه این زندانیان استفاده می شود.»

بنابر اعلام سازمان ملل، ۱۱۴ هزار زندانی در زندان‌های مصر نگهداری می‌شوند که در میان آنها برخی از رهبران سیاسی انقلاب بهار عربی از امکانات پزشکی نیز محروم هستند. با توجه به این یافته‌های هولناک، سازمان عفو بین‌الملل خواستار آزادی شماری از زندانیان وبررسی مداوم ناظران بین‌المللی از دولت شد اما دولت مصر با رد همه گزارش‌ها و اتهام شکنجه زندانیان، اظهارات منتشر شده را «شایعات منفی‌گرایانه» عنوان کرد. کابینه «سیسی» حتی برای اثبات ادعای خود مستندی از زندان «تورات» در قاهره منتشر کردند که در آن امکانات پزشکی استاندارد، کتابخانه، آشپزخانه و ... را در شرایط استاندارد نشان می داد و زندانیان نیز از وضعیت خود ابراز رضایت داشتند.

۱۰ سال پیش موج اعتراضات و خروش مردمی در سراسر خاورمیانه، حاکمان دیکتاتوری مانند «حسنی مبارک» رئیس جمهوری نظامی مصر را از اریکه قدرت پایین کشید، گرچه شواهد چشم انداز روشنی را پیش روی انقلابیون روشن کرده بود اما پس از ۱۰ سال وقایع با چرخشی ۳۶۰ درجه ای به نقطه صفر رسید، به طوری که تنها نتیجه پیش رو ناامیدی مطلق و فقر مردم است. به نوشته «فرانس پرس»، در حال حاضر بیش از ۳۲ درصد مصری‌ها زیر خط فقر هستند و قشر متوسط نیز به روزمرگی رسیده‌اند و امکان سرمایه‌گذاری ندارند. بهار عربی بر سلطه «مبارک» در مصر پایان داد و در سال ۲۰۱۲، انتخاباتی دموکراتیک برگزار شد و «محمد مرسی» به عنوان نخستین رئیس جمهور دموکرات روی کار آمد اما طولی نکشید که اعتراضات به سیاست‌های دولت جدید جایگاه رئیس جمهور منتخب را به مخاطره انداخت و سرانجام با کودتای ژنرال «فتاح السیسی»، «مرسی» از قدرت پایین کشیده و به زندان افتاد و حزب او نیز منحل شد. «سیسی» در دو انتخابات رئیس جمهور شد اما با تحقق نیافتن وعده‌های ژنرال سیسی، موج نارضایتی‌ها بیش از گذشته ادامه یافته است. مخالفت‌ها علیه دولت درشرایطی است که دیده بان حقوق بشر در گزارش سال ۲۰۱۹، شمار زندانیان مصر را ۶۰ هزار نفر توصیف کرده است. «فریدا لایل»، تحلیلگر سیاسی در توصیف شرایط مصر به «دوپچه وله» گفت: «دهمین سالگرد بهار عربی مصر یادآور ناکامی بزرگ ماست، چراکه هیچ یک از اهداف ما محقق نشد: نه غذایی هست، نه آزادی و نه حتی عدالت اجتماعی و در عوض سختی، ظلم و بی‌عدالتی بر کشور سایه انداخته است.»

ادامه از صفحه اول

فرصتی برای کاهش آلاینده‌ها

کمک به تقلیل آلاینده‌های زیست‌محیطی، ضمن حمایت از صنعت در راستای ایجاد سازوکار پایش و نظارت بر واحدهای صنعتی و شناسایی واحدهای آلاینده، نسبت به ارائه تسهیلات به این واحدها تا کنون اقدامات مؤثری انجام داده است.

در واقع سازمان حفاظت محیط زیست به‌عنوان مقام تشخیص و اعلامی در تبصره (۱) ماده ۳۸ قانون بودجه و صندوق ملی محیط زیست به‌عنوان تنها مؤسسه عمومی غیردولتی وابسته به این سازمان، نقش تسهیل‌گر و رابط مالی بین سازمان حفاظت محیط زیست و صنعت را ایفا می‌کند.

پس از تأیید ضرورت اجرای یک پروژه زیست‌محیطی توسط مدیرکل حفاظت محیط زیست استان برای بررسی تکمیلی و طرح در کمیته‌های فنی به دفاتر تخصصی حوزه معاونت محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست معرفی می‌شوند.

در واقع به‌منظوراجرای بند (ن) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۳۹۹ با بهره‌گیری از ظرفیت ادارات کل حفاظت محیط زیست در سراسر کشور، واحدهای آلاینده محیط زیست شناسایی می‌شوند. در مرحله دوم پروژه‌های کاهش آلودگی محیط زیست در قالب کاربرگ‌های مشخصات فنی و مالی توسط واحدهای متقاضی به اداره‌های کل حفاظت محیط زیست استان‌ها ارائه و توسط ادارات کل مورد بررسی قرار می‌گیرند.

بعد از آن پروژه‌های مورد تأیید در دفاتر تخصصی حوزه معاونت محیط زیست انسانی به صندوق ملی محیط زیست معرفی و در جلسات مشترک با مدیران کل حفاظت محیط زیست استان‌ها و مدیران دفاتر تخصصی حوزه معاونت انسانی برای دریافت تسهیلات اولویت‌بندی می‌شوند و در نهایت پروژه‌های اولویت دار در راستای تفاهمنامه بین صندوق ملی محیط زیست و بانک ملی جمهوری اسلامی ایران (بانک عامل) با ارائه طرح توجیهی برای دریافت تسهیلات به بانک عامل معرفی می‌شوند. بر اساس این تفاهمنامه بانک ملی در زمینه اعطای تسهیلات برای کاهش آلودگی‌های زیست‌محیطی و جلوگیری از تخریب محیط زیست با صندوق ملی محیط زیست همکاری می‌کند.

از ابتدای سال ۱۳۹۹ تاکنون به میزان ۳ هزار و ۹۸۰ میلیارد ریال از محل بند (ن) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۳۹۹ به صندوق ملی محیط زیست اختصاص یافته و صندوق نیز مراحل اول، دوم و سوم معرفی پروژه‌ها به بانک ملی برای پرداخت تسهیلات را انجام داده است.

آگهی مناقصه

پژوهشگاه نیرو

تجدید ارائه خدمات تست دکل‌های فشارقوی سایت اراک در سال ۱۴۰۰ (ت۸/ع/۹۹)

پژوهشگاه نیرو در نظر دارد ارائه خدمات آزمون دکل‌های انتقال نیرو شامل تخلیه دکل، سورت دکل، آماده‌سازی و نصب اینترفیس‌ها، نصب استاب‌ها (استاب ستینگ)، مونتاژ افقی، مونتاژ عمودی، آچارکشی و ریمر کاری، عملیات ریگینگ، دمونتاژ سورت، باندل کردن و کلیه امور مرتبط با خدمات آزمون، همچنین راهبری یک دستگاه تاورکرین مدل 8520.L ساخت کمپانی POTAIN و یک دستگاه تاورکرین کوچک منصوب در سایت آزمایشگاه دکل‌های انتقال نیرو را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به پیشنهاددهنده واجد صلاحیت واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیانی که دارای توان مالی، اجرایی، کادر فنی مجرب در این زمینه می‌باشند، دعوت به‌عمل می‌آید ضمن واریز نمودن مبلغ یک میلیون و پانصد هزار ریال، به‌حساب شماره ۲۱۷۴۹۸۹۰۰۲۰۰۴ به‌نام پژوهشگاه نیرو نزد بانک ملی ایران، شعبه فلسطین شمالی، کد ۶۰۴، قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی، از تاریخ انتشار آگهی تا پایان وقت اداری روز دوشنبه، مورخ ۹۹/۱۱/۲۰، جهت دریافت اسناد مناقصه با ارائه معرفی‌نامه و اصل فیش واریزی به آدرس: تهران، شهرک قدس، انتهای غربی بلوار شهید دادمان، پژوهشگاه نیرو، امور حقوقی و رسیدگی به شکایات مراجعه نمایند.

لازم به ذکر است پژوهشگاه نیرو در رد یا قبول کلیه پیشنهادها مختار می‌باشد. همچنین هزینه درج یک نوبت آگهی به‌عهده برنده مناقصه خواهد بود.

پژوهشگاه نیرو

سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران

مزایده عمومی فروش املاک مازاد
سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران

همه با هم جهاد کشاورزی
وزارت جهاد کشاورزی

سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در نظر دارد تعداد ۳ فقره از املاک مازاد خود را به استناد بند یک سایر تصمیمات مجمع عمومی سالانه مورخ ۹۸/۶/۱۲ ، از طریق مزایده عمومی به صورت نقدی به فروش برساند. لذا از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می‌آید حداکثر ظرف مدت ۱۲ روز از تاریخ درج آگهی در روزنامه به سامانه الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir یا سایت سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران www.corc.ir مراجعه و با توجه به شماره آگهی مزایده درج شده در سامانه ستاد ایران به شماره ۲۰۹۹۰۰۱۱۵۱۰۰۰۰۰۵ نسبت به دریافت اسناد و مدارک اقدام و پاکت (الف) حاوی ضمانتنامه بانکی و یا فیش واریزی را در مهلت مقرر به سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران واقع در تهران - خیابان ولیعصر- بالاتر ازمیدان ولیعصر- روبروی سینمای آفریقا - پلاک ۱۸۱۳ طبقه اول (دبیرخانه حراست) تحویل و رسید دریافت نمایند. شایان ذکر است بر اساس ابلاغیه شماره ۱/۱۴۰۹۳۶ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۱۱ وزارت صنعت، معدن و تجارت پاکت‌های «ب» و «ج» صرفا می‌بایست به صورت الکترونیکی در سامانه ستاد بارگذاری شده و لذا از تحویل فیزیکی پاکات مذکور خودداری می‌گردد.

ردیف	استان	آدرس و مشخصات ملک	نوع ملک	عرصه (مترمربع)	اعیان (مترمربع)	وضعیت موجود	قیمت پایه(ریال)
۱	گلستان	شهرستان بندر ترکمن - خیابان پاسداران(اقتصاد شرقی)	خانه سرپرستی	۳۲۹	کلنگی	آماده تحویل	۱۱،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰
۲	خوزستان	آبادان- روستای تنگه۱-بعد از خ.شهدای۴- ورودی آسفالت حاج ملک جنب خانه بهداشت	انبار ۱۰۰۰تنی	۶۵۳/۹۱	--	آماده تحویل	۳،۷۹۳،۴۹۵،۳۸۰
۳	یزد	تفت- خیابان شرکت نفت- جنب مدرسه ابتدایی پسرانه شهید حسن کهدویه	خانه سرپرستی	۳۵۴	۱۲۴	آماده تحویل	۷۱۲،۰۰۰،۰۰۰

روابط عمومی و امور بین الملل سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران